

[Handelsministeren.]

væsentlige Mangler, at det ved tredje Behandling ikke kan tilraades at stemme for Lovforslaget.

Jeg skal naturligvis ikke gaa i Rette med det konservative Folkeparti angaaende dets Stilling til Ændringsforslagene eller til Lovforslaget i det hele taget; Partiet maa jo selv afgøre, om det vil stemme for Lovforslaget eller ikke, men det forekommer mig, at det havde været rimeligere, om det konservative Folkeparti ved positive Ændringsforslag havde givet Udtryk for, hvad det er, Partiet er saa utilfreds med, at det ikke kan tilraade at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Venstres, det radikale Venstres og Socialdemokratiets Repræsentanter er nu imidlertid blevet enige om Ændringsforslagene, og det takker jeg dem for. Disse Ændringsforslag er gennemgaaet af Ordføreren, og nogle er omtalt af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Slesbager. Jeg skal derfor kun gøre nogle faa Bemærkninger til de stillede Ændringsforslag — der er af meget forskellig Art — og til Lovforslaget, som det vil se ud, naar Ændringsforslagene er vedtaget.

Ændringsforslagene under Nr. 1—10 samt Nr. 12, 19, 22 og Nr. 28—41 betragter jeg som værende dels af formel Karakter, dels af et saadant reelt Indhold, at jeg uden Betænkelighed har kunnet tiltræde dem. En Del af dem betyder efter min Opfattelse positive Forbedringer af det Lovforslag, jeg har stillet.

Ændringsforslag under Nr. 13 til § 39 gaar ud paa, at et Aktieselskab normalt maa erhverve 10 pCt. af sine egne Aktier. Jeg kan naturligvis ikke erkende, at dette betyder nogen Forbedring af Lovforslaget, der ikke indeholder en Tilladelsesbestemmelse af den Art, her foreslaas, men jeg tillægger dog ikke Ændringen en saadan Betydning, at jeg nærer nogen Betænkelighed ved at tiltræde den.

Derimod er jeg ikke uden Betænkelighed gaaet med til at ændre Bestemmelserne i den egentlige Regnskabsparagraf, § 42. Om denne Paragraf har der været ført mange Forhandlinger, hvad der jo er naturligt, da det er en af Lovforslagets Hovedparagraffer. Jeg maa navnlig fremhæve, at jeg har været betænkelig ved at lade Paragraffens 6te Stykke faa en anden Betydning end foreslaaet, men en lille Trøst maa jeg naturligvis søge deri, at Bestemmelsen opretholdes for nye Selskaber, medens den først efter 10 Aars Forløb træder i Kraft for allerede bestaaende Selskaber. Dette

Stykke gaar ud paa, at det af Regnskaberne skal fremgaa, hvilke Pantsætninger Selskabet har maattet foretage, samt hvilke Kautions- og Garantiforpligtelser det har paataget sig. Naar der ikke i Udvalget har været Mulighed for at vinde Tilslutning til det Standpunkt, som jeg oprindeligt har hævdet, har der ikke været andet for mig at gøre end enten at se Lovforslaget strande eller ogsaa bøje mig for den Opfattelse, der er gjort gældende, og jeg har bøjet mig i Erkendelse af, at Lovforslaget alligevel vil være acceptabelt.

Mindre betydende er naturligvis Ændringsforslag Nr. 17 til § 42, hvorefter kun Bestyrelsens Tantième skal opføres paa en særlig Konto og ikke, som foreslaaet af mig, ogsaa Direktionens Tantième. Venstre hævder den Opfattelse overfor mig, at Direktionens Tantième egentlig er at betragte som en Løn, der kontraktmæssigt kan opkræves, og jeg har bøjet mig for denne Betragtning.

Jeg har ikke med Tilfredshed modtaget Ændringsforslag Nr. 20 til § 44, sidste Stykke, der herved ligesom Stykke 6 til § 42 faar en anden Betydning, idet Bestemmelserne i disse to Stykker nu først faar almen Gyldighed efter 10 Aars Forløb. Det er nemlig min Opfattelse, at Aktieselskaber, og da navnlig saadanne Virksomheder, hvortil mange Menneskers Ve og Vel er knyttet, saa vidt gørligt bør ledes saaledes, at de har noget i Reserve, naar slette Tider eller Uheld indtræder, og jeg maa anse det for stridende mod Samfundets vitale Interesser, at saadanne Selskaber uden at kunne opspare noget til Reservefond giver store Udbytter til Aktionærerne. Man maa nemlig erindre, at Aktionærerne sagtens kan faa deres Interesser varetaget, og at Aktionærerne jo skifter; de, der er til Stede i Dag, er maaske ikke til Stede i Morgen, de har maaske gjort deres Andel i Selskabets Værdier frugtbringende, og saa kommer der andre Folk til; de, der er gaaet, har taget de høje Dividender og Følgen deraf: højere Kurs paa deres Aktier, og tilbage sidder Selskabet med de mange Funktionærer og de mange Mennesker, og naar de daarlige Tider saa kommer og der ikke er nogen Reservefond, gaar det ud over dem. Jeg mener, at som Forholdene former sig, bliver det mere og mere i Samfundets Interesse at lovgive om Aktieselskaber med det for Øje, at de skal konsolidere sig mest muligt og bedst muligt for i paakommende Tilfælde at være garderet mod de Ovraskelser, som Konjunkturerne, som Uheld kan bringe ind over dem.

Ændringsforslagene Nr. 21 til § 45 og Nr. 23 til § 46 har jeg accepteret ud fra den